

N:o 117.

Af Herr J. Anderson i Tenhult: Angående indragning af statsanslaget till de Kongl. teatrarne m. m.

Det är mer än tillräckligt känt, huru som statens medel år efter år till mycket stora belopp användas till ändamål, som böra bekostas af den enskilde och den ort, der rörelsen är förlagd, jag menar härmed de i Stockholm varande Kongl. teatrarne. Af statsrevisorernes berättelse framgår, att för de Kongl. teatrarne räkning blifvit använda:

1881 ordinarie statsanslag	60,000: —	
extra statsanslag.....	51,822: 50	
hyror för de i teaterhuset för andra ändamål än teatern uthyrda lokaler.....	35,850: —	147,672: 50
1882 års redogörelse, ej ännu till revisorerne utlemnad, men antagligen minst lika stor som föregående år.....		147,672: 50
1883 års Riksdag beviljade:		
å ordinarie stat	60,000: —	
å extra stat.....	40,000: —	
till betäckande af föregående års förluster	148,669: —	
hyresmedel lika med föregående	35,850: —	284,519: —
Och för 1884 års spelår har Kongl Maj:t äskat:		
på ordinarie stat	60,000: —	
på extra stat	40,000: —	
till betäckande af utaf teatrarne ytterligare gjorda skulder	87,470: —	
uppburna hyresmedel	35,850: —	223,320: —
		<u>Summa kronor 803,184: —</u>

sålendes i medeltal under hvarterdera af de 4 senare åren mer än 200,000 kronor per år. Häruti ej inberäknadt hvad Kongl. Maj:t tillsläppt, icke heller någon hyra för de rum och lägenheter, som för teatrarne räkning användas.

De inkomster, som de Kongl. teatrarne i öfrigt hafva, bestå af recett-medel och extra inkomster, tillsammans enligt sista räkenskapsåret utförda med 653,106 kronor 98 öre.

Oaktadt år 1883 års Riksdag medgaf att Dramatiska teatern jemte den materiel, som finnes kunna undvaras, må, på sätt och i den ordning Kongl. Maj:t föreslagit, försäljas med tillträde den 1 Juli detta år, och köpeskillingen ingå bland statsverkets extra uppbörd, har Herr Finansministern likväl till innevarande års Riksdag tillstyrkt Kongl. Maj:t att framlägga förslag i motsatt rigtning, nemligen att det oefterrättlighetstillstånd, som hittills varit, måtte fortfara i ytterligare 3 år.

Man hade anledning antaga att Stockholms stad, som har de Kongl. teatrarne förlagde inom dess område, skulle vilja i kostnaderna deltaga. Så är icke förhållandet, enär statsrådsprotokollet i finansärenden för den 9 i denna månad upplyser, att Stockholms stadsfullmäktige i en genom Öfverståthållare-embetet öfverlemnad underdånig skrifvelse af den 3 förutgångne Oktober förklarar, »att staden icke är villig att ikläda sig något ansvar för hvad som kan fordras för upprätthållande af den sceniska verksamheten å de Kongl. teatrarne», icke ens under nu löpande spelår.

Förgäfves har jag sökt i statsrådsprotokollet efter giltig anledning, hvarför Herr Finansministern icke redan gått i befattning med försäljning, enligt Riksdagens beslut, af den Dramatiska teatern.

Då Stockholms stad, genom sitt nekande att ej i kostnaderna deltaga, ej synes vara det ringaste intresserad för bibehållande af en eller begge de Kongl. teatrarne, kan jag ej finna, hvarföre Riksdagen skall truga dem att hafva dessa teatrar kvar.

Då de Kongl. teatrarne år efter år så skötas att, utom de stora anslag Riksdagen gör, nya skulder göras, som staten sedan får inbetala, får jag hemställa,

att Riksdagen ville besluta, att efter innevarande spelårs slut inga statens medel få användas till några

teatrar, och att den Dramatiska teatern, på sätt Riksdagen förra året beslutade, försäljes, och den Stora teaterns hus för statens andra ändamål användes.

Stockholm den 26 Januari 1884.

J. Anderson,
från Jönköpings län.

N:o 118.

Af Herr A. Johansson i Löfåsen: Angående inrättande af ett Riksbankens afdelningskontor i Mariestad.

Vid förlidna års riksdag väckte jag en motion om inrättande af ett Riksbankens afdelningskontor i Mariestad. Denna motion blef, jemte andra i samma syfte, af Banko-Utskottet afstyrkt, hufvudsakligen på den grund, att ett större belopp af Riksbanken skulle intill 1884 års slut vara disponibelt för de enskilda bankerna, samt att en komité vore tillsatt, som hadé i uppdrag att utarbete förslag till ordnandet af Riksbankens penningrörelse. Sedan nu dessa hinder kunna anses undanröjda, enär tiden, hvarunder de enskilda bankerna egde att disponera det dem anvisade förlagskapitalet, utgår med innevarande år, och komitén nu redan avslutat sina arbeten, samt denna komiténs utlåtande synes gå i den af mig föreslagna riktningen, men enligt komiténs förslag ännu en lång följd af år komma att förflyta, innan Riksbanken skulle öfvertaga hela sedelutgifningen, och då